

Помилувамъ *гл. св. 1)* помилую: Проболѣ ти цѣли три недѣли твърде тѣшко... Господь и помилва и върна и здравнето. *З. 147.* Чуй ма, о Боже! помылвай, помылвай понѣ тия двѣ останки отъ това жалостно поколѣніе. *Зк. 161.* Помылвай Господи! Зашто! (*Hilf, heiliger Gott!*) *Рш. 81.* 2) поласкаю: И на свѣкъртъ си угоди и услуги и мжжътъ си помилва и поиритгарне, и работата си не оставя. *З. 145.* Задоволявахъ са само въ дома си, помилвахъ сегистъ тогистъ домашни-тъ животни, както правятъ обикновенно уединенитѣ. *Л. Д. 1875 р. 128.*

Поминѣкъ *с. м.* занятие, хозяйство, дающее средства къ жизни: Что е ползувало Плѣвенци училището, въ което ни буке за скотовѣдство не ся е спомянжло, а главный поминѣкъ на мѣстото имъ е повечето отъ говида и овцы? *Л. Д. 1869 р. 176.* Нашиятъ курбетчиѣ ходять по различни мѣста, видвать различни мѣста и работы за поминѣкъ, нѣ тѣхъ е страхъ да оставить свои занаятъ та да хванжтъ другъ пѣкожъ работъ, съ коѣто бы могълъ да ся помине и по-лесно и по-добрѣ... Нито помышлява за другъ поминѣкъ, за другъ занаятъ, за другъ работъ. *ib. р. 172.* Мажила се бела Мара, Отъ селото на въ селото. Погодила харна куѣа, — харенъ поминѣ, — харенъ стонаѣ. *В. 338.*

Поминѣ *гл. св. Поминѣвамъ* *гл. дл. 1)* пройду, прохожу: *О мѣстѣ:* Мирно поминѣ Святославъ покрай тѣхъ. (*Мирно прошелъ С. между ними*). *Р. 67.* На пѣтъ своите люде иставаѣтъ вино на сватовите, ако овѣ поминваѣтъ по край кукята имъ. *М. р. 516.* „Сустани войска Петре войвода, — да си поминамъ!“ Сустани войска Петре войвода, Си поминала ’уба’а Яна. *М. 156.* Чинѣ ми прелизъ да помина, Ясъ при тебе да си дойдамъ, Двете гердаиъ да никиме. *М. 381.* *О времени:* Било ми свадба и поминало. *М. 178.* Ко’ ке ми текнить за тебе, Книгата да ми погле’амъ, Тѣгата да ми поминить. *ib. 349.* Доклѣ не бѣ поминвалъ още Петроватъ гнѣвъ. *Р. 12.* 2) прожыву: Многу безъ чедо, Яно, и нѣ Ке поминиме и нѣ вака. *М. 170.* Той що ме мене, джанимъ, целива, Дай ми го, мили боже, на яве, Векъ да поминамъ, боже, сосъ него. *М. 340.* *Въ переход. знач. (зап. бол.)* перевезу (черезъ рѣку): Кивисала е Дана, На гости да иде, Сосъ майка, сосъ башта И сосъ п’рво любе, Презъ Вардаръ на гости. И га отидоха, Вардаръ былъ присушилъ, И га се в’рнѣаха, Вардаръ былъ притекалъ. Дана имъ се моли: Гемирѣи брате! Поминейте башта! Те поминѣаха башта. *В. 97—98.* **Поминѣ са Поминѣвамъ са** 1) поживаю: Е, какъ си още живо, здраво? Какъ поминувате вы? (*Ну какъ поживаете*). *Р. 158.* Какъ ся поминувате съ младѣта невѣстѣ? *Л. Д. 1871 р. 204.* 2) прожыву, живу (чѣмъ либо): Българскый народъ ся поминувѣ за сега повече отъ земледѣліе, скотовѣдство, занаятъ и тръговѣжъ. *ib. 69 р. 188.*